3621 144
10 3

3

156

คำให้การของ นางอุบล อภิหกิจ

เป็น พยาน

บัตรประจำตัวประชาชน
๒ กท. ๑-๑๓๓๓๐๓
ออกให้ที่ เขตพระนคร
กรุงเทพมหานคร
[illegible]
วันออกบัตร ๒๗ ม.ค. ๑๔
หมดอายุ ๒๒ ม.ค. ๒๐
ร.ต.อ. [illegible]
บันทึก

กรมตำรวจ

บันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์ ผู้กล่าวโทษ หรือพยาน

สถานีตำรวจ นครบาลชนะสงคราม อำเภอ เขตพระนคร จังหวัด กรุงเทพมหานคร

วันที่ ๑๔ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔

คดีระหว่าง { ร.ต.ท. วิเชียร แสงแก้ว ผู้กล่าวหา
{ พลฯ อำนวยศักดิ์ ทับทวง ผู้ต้องหา

ต่อหน้า พ.ต.อ.อรุณ เนตรบุตร ยกก.น.๑

สอบสวนที่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล

ข้อ นางอุบล อภิหกิจ อายุ ๓๐ ปี

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย ศาสนา พุทธ

อาชีพ (ถ้าให้ชัดเจนว่าอาชีพชนิดใด ถ้าเป็นข้าราชการ ให้ปรากฏว่าในหรือนอกราชการ มีเบี้ยหวัดหรือมีบำเหน็จหรือมีบำนาญ ให้ลงตามประเภทรับ)

ลูกจ้างประจำ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ ๑๐๐/๒๔ หมู่ที่ - ตำบล บางไผ่

ชื่อผู้ใหญ่บ้าน ถนนเพชรเกษม ชื่อกำนัน หมู่บ้านศิริเกษม

อำเภอ ภาษีเจริญ จังหวัด กรุงเทพมหานคร

ชื่อบิดา นายรุบ คล้ายทอง ชื่อมารดา นางอนงค์ คล้ายทอง

เกี่ยวข้องเป็นอะไรกับคู่กรณี ไม่เกี่ยวข้องกับฝ่ายใด

ขอให้ถ้อยคำว่า ข้าฯ สาบานตนแล้วขอให้การกับพนักงานสอบสวนตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้ ข้าฯ พักอาศัยอยู่ที่บ้านเลขที่ดังกล่าวข้างต้น ข้าฯ ประกอบอาชีพรับจ้างเป็นลูกจ้างประจำ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดย ข้าฯ มีตำแหน่งเป็น นักการ ประจำคณะศิลปศาสตร์ (ประจำห้องพักอาจารย์ชั้น ๕) ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ข้าฯ ได้เข้าทำงาน ตั้งแต่ ปี ๒๕๑๔ เดือน กุมภาพันธ์ โดยมีอาจารย์ประจำอยู่ห้องพักชั้นที่ ๕ ประมาณ ๒๑ คน ซึ่งหน้าที่ของข้าฯ นี้มีหน้าที่ทำความสอาด เดินหนังสือ รับโทรศัพท์ และงานอื่น ๆ แล้วแต่อาจารย์แต่ละคนจะเป็นผู้ใช้ โดย งานของข้าฯ จะเริ่มมาทำงาน ตั้งแต่ ๑๗.๐๐ น. ถึง ๑๗.๐๐ น. ทุกวัน เว้นวันเสาร์อาทิตย์ และ วันหยุดราชการ

ข้าฯ ได้ทำการสมรส กับ นายไพฑูรย์ อภิหกิจ เมื่อปี ๒๕๑๔ โดย นายไพฑูรย์ ฯ สามีของข้าฯ ทำงานอยู่ที่ บริษัทยนต์คภัณฑ์ จำกัด โดยเป็นนายช่างประจำ

บริษัทดังกล่าว ข้าฯ มีบัตร ๒ คน เป็นชาย ๑ คน หญิง ๑ คน กำลังเรียนหนังสือทั้งสองคน ในระหว่างที่ ข้าฯ ทำงานอยู่ ในตำแหน่งนักการ ที่ คณะศิลปศาสตร์ (ประจำห้องพักอาจารย์ ชั้น ๕) ตั้งแต่ เดือน กุมภาพันธ์ ปี พ.ศ.๒๕๑๔ ถึง ปีพ.ศ.๒๕๑๖ ปรากฏว่า เหตุการณ์ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เรียบร้อย นักศึกษาสนใจในการเล่าเรียน ไม่มีการชุมนุมปลุกระดม หรือ โจมตีรัฐบาลแต่อย่างใด และยังไม่มีการตั้งพรรคต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่ง ขณะนั้นรัฐบาลของ จอมพลถนอม กิตติขจร และ จอมพลประภาส จารุเสถียร ยังเป็นรัฐบาลปกครองประเทศอยู่ แต่ก็มีการปกครองที่ ประชาชนและพวกนักศึกษา ไม่พอใจเพราะมีปัญหา เกี่ยวกับการคอรับชั่น และ คณะรัฐบาลร่ำรวยผิดปกติ และยังไม่มีรัฐธรรมนูญปกครองประเทศ ซึ่งได้มีการทำใบปลิวขึ้นทั่วไป ต่อมาประมาณ ต้นปี พ.ศ.๒๕๑๖ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เริ่มมีปฏิกิริยา เกี่ยวกับการต่อต้านรัฐบาล มีการจัดชุมนุมที่ท่าน โพธิ์ หน้าตึกคณะศิลปศาสตร์ และมีนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยอื่น ๆ เริ่มมาชุมนุมและแจก เพื่อเรียกร้องให้มีรัฐธรรมนูญสำหรับปกครองประเทศ โดยผู้ใดจะจัดทำใบปลิว แจกข้าฯ ไม่ทราบ และปรากฏว่า มีผู้นำแจกใบปลิว และพวกที่มีความเห็นเรียกร้องรัฐธรรมนูญ ได้ถูก ฝ่ายรัฐบาล จับกุม ไป จำนวน ๑๓ คน ซึ่ง ข้าฯ จำได้ว่า เป็นระหว่างต้นเดือน ตุลาคม ๒๕๑๖ และได้มีการเริ่มชุมนุมกันที่ บริเวณลานโพธิ์ หน้าตึกคณะศิลปศาสตร์ โดยมีนักศึกษา จากมหาวิทยาลัยอื่น ๆ มาร่วมชุมนุม เรียกร้องให้ฝ่ายรัฐบาลปล่อยตัว นักศึกษา และนักการเมืองที่ถูกจับกุมไป ซึ่ง หัวหน้าในการชุมนุมเรียกร้องดังกล่าวนั้น ข้าฯ จำได้ว่า มี นายเสกสรร ประเสริฐกุล นายธีระยุทธ บุญมี , นายสุเทพ เสาวนีย์ ลิมมานนท์ ซึ่งได้มีการเปิดอภิปรายกันอย่างรุนแรง และเปิดเผย เพื่อเรียกร้องให้ ฝ่ายรัฐบาลทำตามข้อเรียกร้องของการชุมนุม คือให้มีการ ปล่อยตัวนักศึกษา และ นักการเมืองที่ถูกจับกุมไปทั้ง ๑๓ คน ซึ่งก็ปรากฏว่า รัฐบาล ยอมทำตามข้อเรียกร้อง และมีการปล่อยตัวผู้ถูกจับกุมไปทั้ง ๑๓ คน แต่เมื่อปล่อยตัวแล้ว กลุ่มนักศึกษา ที่ชุมนุม ก็ยื่นข้อเรียกร้องต่อไปอีก ขอให้มีรัฐธรรมนูญ และให้มีการเลือกตั้ง ซึ่งทางฝ่ายรัฐบาล ก็ไม่ยินยอม จนถึงกับมีการเดินขบวน เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ และมีการขับไล่จอมพลถนอม กิตติขจร,จอมพลประภาส จารุเสถียร และ พ.อ. ณรงค์ กิตติขจร ออกไปนอกประเทศในที่สุด และมีการโปรดเกล้าแต่งตั้ง ให้นายสัญญา ธรรมศักดิ์ ซึ่งเป็นอธิการบดี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็น นายกรัฐมนตรี จัดตั้งรัฐบาลปกครองประเทศต่อไป

หลังจากเหตุการณ์ วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ แล้ว ปรากฏว่า ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีการจัดชุมนุมกันอย่างเปิดเผย และปรากฏว่า มีการจัดตั้งพรรคการเมืองในมหาวิทยาลัย ขึ้น เท่าที่ ข้าฯ ทราบ มีอยู่ด้วยกัน ๔ พรรค คือ.-

๑. พรรคพลังธรรม

๒. พรรคยูงทอง

๓. พรรคแนวประชา

๔. พรรคโคม

ส่วนก่อนหน้านี้ จะมีการจัดตั้ง พรรคอะไรกันบ้างข้าฯ ไม่ทราบ ซึ่งแต่ละพรรค นั้น จะมีผู้ใดเป็นผู้ดำเนินการบ้างข้าฯ ไม่ทราบ เพราะไม่ได้สนใจ นอกจากพรรคต่าง ๆ ที่ตั้งขึ้นในมหาวิทยาลัยแล้ว

(๑,๓๕๐,๐๐๐ ฉ. โรงพิมพ์ลำนวย ก.ย. ๒๕๑๑)

ยังมีการจัดตั้ง องค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งมีชื่อเรียกย่อ ๆ ว่า อ.ม.ธ. ซึ่ง ข้าฯ ก็ไม่ทราบว่า จัดตั้งขึ้นมาเพื่ออะไร และข้าฯ เองไม่มีความรู้ในเรื่องดังกล่าว แต่ปรากฏว่า ในระยะหลังจากวันที่ ๑๔ ต.ค.๒๕๑๖ เป็นต้นมา นักศึกษาในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้มีการทำกิจ-กรรมต่าง ๆ บ่อยครั้ง ซึ่ง ข้าฯ ได้เข้าไปฟังการอภิปรายและจัดนิทรรศการ เช่น การจัดนิทรรศการจีนแดง , เปิดอภิปรายเรื่องศาสนาคือยาเสพติด ที่ หอประชุมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่ง ข้าฯ จำไม่ได้ว่า วันเดือนใด ซึ่งการชุมนุมหรืออภิปราย และการจัดนิทรรศการ ดังกล่าว นั้น ก็เป็นเรื่อ ง ศาสเกี่ยวกับ การโฆษณา ปลุกระดม เกี่ยวกับลัทธิคอมมิวนิสต์ และยกย่องลัทธิคอมมิวนิสต์ ว่าดีอย่างโน้น ดีอย่างดี เพื่อต้องการ จะโน้มน้าว ผู้เข้า ฟังอภิปราย หรือเข้าชมนิทรรศการ ให้คล้อยตามลัทธิคอมมิวนิสต์

สำหรับตัวข้าฯ นั้น ตั้งแต่มาทำงานในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แล้ว หลังจากเกิดเหตุการณ์วันที่ ๑๔ ต.ค.๒๕๑๖ แล้ว ปรากฏว่า ภายในมหาวิทยาลัย เกิดความไม่สงบ พวกนักศึกษาก็แบ่งพวกกัน เป็น พวกซ้าย พวกขวา โดยพวกขวา คือพวกที่ต้องการจะเรียนหนังสือไม่ยุ่งเกี่ยวกับพวกการเมือง และเห็นว่า พวกฝ่ายซ้าย เป็นพวกบ้าลัทธิการเมือง ส่วนพวกนักศึกษาฝ่ายซ้าย ก็พยายามหาทางปลุกระดมชักชวน นักศึกษาฝ่ายขวา ให้เห็นตามพวกตน นักศึกษาฝ่ายซ้าย ซึ่งถ้าหากนักศึกษาฝ่ายขวา ไม่คล้อยตาม ก็หาเรื่องกลั่นแกล้งต่าง ๆ เช่นปิดโปสเตอร์ด่าโจมตีพวกนักศึกษาฝ่ายขวา และบางครั้ง ก็แกล้งใช้เครื่องขยายเสียงเอะอะ ก่อกวนไม่ให้พวกนักศึกษาฝ่ายขวาเรียนหนังสือ ซึ่งพวกนักศึกษาฝ่ายซ้ายที่เป็นระดับหัวหน้า ที่ ข้าฯ พอจะรู้จักชื่อ มี

๑. นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ ซึ่งเป็น นายก อ.ม.ธ.
๒. นายวิเชียร โรจนวรรณ ซึ่งเป็น ประธานสภานักศึกษา
๓. นายธงชัย วินิจจักีรกุล ซึ่งเป็นรอง นายก อ.ม.ธ.
๔. นายโกศล โรจนเลิศจรรยา เป็น รอง ประธานสภานักศึกษา

ซึ่งพวกนักศึกษาหัวหน้ากลุ่มทั้ง ๔ คนนี้ เมื่อมีเหตุชุมนุม อภิปราย หรือ การจัดนิทรรศการ ก็จะเป็นตัวตั้งตัวตีในการดำเนินการทุกครั้ง ซึ่ง ข้าฯ เป็นคนทำงานอยู่ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จึงพบเห็นกันอยู่เสมอ ๆ แต่ไม่เคยพูดจากัน เพราะข้าฯ มีหน้าที่เป็นเพียงนักการ และไม่ค่อยได้ยุ่งเกี่ยวกับพวกนักศึกษามากนัก

ส่วนบรรดาอาจารย์ ต่าง ๆ ที่ประจำอยู่ในคณะศิลปศาสตร์ นั้น หลังจากเหตุการณ์เมื่อวันที่ ๑๔ ต.ค.๒๕๑๖ ผ่านพ้นไปแล้ว ปรากฏว่า บรรดาอาจารย์ ของคณะศิลปศาสตร์ ต่างก็มีการแบ่งฝ่าย เป็นพวกอาจารย์หัวฝ่ายซ้าย และ หัวฝ่ายขวา ซึ่ง พวกอาจารย์หัวฝ่ายซ้าย ก็เป็นพวกสนับสนุนให้นักศึกษาฝ่ายซ้าย จัดอภิปราย หรือจัดนิทรรศการ โจมตีรัฐบาล อยู่เสมอ ๆ โดยหนุนอยู่เบื้องหลัง ไม่ออกหน้าออกตา แต่คอยให้คำแนะนำและหาช่องทางให้ นักศึกษาดำเนินการ ซึ่งอาจารย์ฝ่ายซ้ายเท่า ที่ ข้าฯ สังเกตุดู และพอจะบอกชื่อได้ มีดังนี้คือ.-

๑. อาจารย์วนิดา จิตต์หมั่น

๒. อาจารย์ชาญวิทย์ เกษตรศิริ

๓. อาจารย์วิชัย โวหารดี

๔. อาจารย์ ประนอม สโรชมาน

๕. อาจารย์อมรศิริ สัณห์สุริติกุล

๖. อาจารย์จินตนา ดำรงฤกษ์

๗. อาจารย์วรรยา เรืองสุนทร

๘. อาจารย์จุไรรัตน์ จันทรดำรงค์

๙. อาจารย์ สุคาทิพย์ อินทร

๑๐. อาจารย์อวยพร มิลินทางกูร

๑๑. อาจารย์ภัทรพร สิริกาญจน์

ซึ่งอาจารย์ทั้ง ๑๑ คนนี้ ข้าฯ ได้เห็นมีพวกนักศึกษาฝ่ายซ้าย เช่นนายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ ,น.ส. เยาวลักษณ์ เชิดชวัญแก้ว ,นายธงชัย วินิจจักรกุล,นายธีวงศ์ วรนันทน์กิติกุล มาพบปรึกษาพูดจาในห้องพักของอาจารย์อยู่เสมอ ๆ ซึ่งบางครั้ง ข้าฯ เคยได้ยินพูดปรึกษากัน ถึงเรื่องเกี่ยวกับการปกครองเกี่ยวกับลัทธิการเมืองต่าง ๆ ซึ่งเป็น ลัทธิของพวกคอมมิวนิสต์ และพูดเกี่ยวพันธ์ไปถึงพวกอาจารย์ และ นักศึกษาฝ่ายซ้าย ของมหาวิทย าลัยมหิดลด้วย ซึ่ง ข้าฯ ก็ไม่กล้าจะอยู่ฟังมากนัก เพราะกลัวว่า จะถูกหาว่า ข้าฯ เป็นพวกสายลับไปกับพวกฝ่ายขวา

ในจำนวนพวกอาจารย์ ที่มีหัวฝ่ายซ้ายดังกล่าวข้างต้นนี้ อาจารย์ที่มีนักศึกษาเข้าไปพบปะพูดจากันมากที่สุด ก็ได้แก่อาจารย์ วนิดา จิตต์หมั่น และอาจารย์ชาญวิทย์ เกษตรศิริ ซึ่งการพบปะพูดจากัน หากเป็นเรื่องความลับ ก็จะไปพบปะพูดจากันที่ ห้องพักอาจารย์ชั้นที่ ๖ ซึ่งเป็นห้องเฉพาะตัว ของอาจารย์วนิดา จิตต์หมั่น ซึ่ง แม้แต่พวกอาจารย์ฝ่ายซ้ายเอง ก็จะไปชุมนุมกันที่ห้องพักของอาจารย์วนิดา อยู่เสมอ ๆ ซึ่ง ข้าฯ ได้พยายามสังเกตุดูอยู่เป็นประจำ

นับตั้งแต่ที่ มีเหตุการณ์หลัง ๑๔ ต.ค.๒๕๑๖ เรื่อยมา และมีพวกนักศึกษากับอาจารย์ฝ่ายซ้าย ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้มีการแสดงออกอย่างเด่นชัด ให้เห็นถึงความต้องการ ให้การสนันสนุน ในระบอบการปกครองของลัทธิคอมมิวนิสต์ นั้น มีเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดเหตุขึ้น ซึ่ง ข้าฯ พอจะจำได้มีดังนี้คือ.-

๑. เมื่อมีเหตุการณ์ เรียกร้องให้รัฐบาลเลิกสัญญากับบริษัทเมโก้ ในการทำเหมืองแร่ พวกนักศึกษาฝ่ายซ้ายก็ได้จัดให้มีการเปิดอภิปรายและรวมชุมนุมกัน ที่หอประชุมใหญ่ ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยมีนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยอื่น มาร่วมด้วย โดยข้าฯ จำได้ว่า เปิดอภิปรายประมาณ วันที่ ๑๓ ก.พ.๒๕๑๙ โดยข้าฯ ขายของอยู่หน้าหอประชุม ซึ่ง ข้าฯ จำได้ว่า มีนักศึกษาที่เป็นตัวตั้งตัวดี ในการจัดอภิปราย มี นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ ประธาน อ.ม.ธ. เป็นผู้จัดดำเนินการอภิปราย ส่วนนักศึกษาอื่นจำไม่ได้ว่า มีใครบ้าง ส่วนอาจารย์ฝ่ายซ้าย ไม่มาปรากฏตัว เข้าใจว่า จะอยู่หลังฉากให้กับ พวกนักศึกษา

๒. เหตุการณ์ที่นักศึกษา ชุมนุม เรื่อง เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมชาวนา และนักศึกษา เมื่อวันที่ ๖ ส.ค.๒๕๑๘ ที่บริเวณ ลานโพธิ์ หน้าคณะศิลปศาสตร์ ซึ่ง ข้าฯ ได้ไปดูการ

ร่วมชุมนุม และข้าฯ เห็นมีนักศึกษาที่ไปร่วมชุมนุม และข้าฯ จำได้มี นายชีรยุทธ บุญมี , นายเกรียง กมล เลาหไพโรจน์ , นายธงชัย วินิจจักรกุล ซึ่งการร่วมชุมนุมอภิปราย ก็มีข้อเรียกร้องให้ปล่อยชาวนาและนักศึกษาที่ถูกจับกุม

นอกจากนี้ยังมีการจัดอภิปรายและร่วมชุมนุมในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีหลายสิบครั้ง จนข้าฯ จำไม่ได้ เพราะไม่ได้สนใจ กับเห็นมีการชุมนุมและอภิปรายมีมากจนเกินไป จึงไม่ได้สนใจ ถือเป็นเรื่องธรรมดา เพราะประสพพบเห็นแทบทุกวัน จนกระทั่ง ต่อมา

ถึงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๑๙ ข้าฯ ได้เห็นมีการชุมนุมอภิปราย ที่บริเวณลานโพธิ์ หน้าคณะศิลปศาสตร์ที่ข้าฯทำงานอยู่ ซึ่ง ได้เห็นมีการ[illegible]/ซึ่งแสดงการแขวนคอ โดยใช้คนจริงแสดง ซึ่งข้าฯ ก็ไปดู ด้วย แต่คนที่แขวนคอนั้น มีการแต่งหน้าให้เหมือนกับคนที่ตายที่ นครปฐม(เนื่องจากแจกใบปลิว ถูกฆ่าตาย) ซึ่งมีการแสดง และเปิดอภิปรายโจมตีรัฐบาลและฝ่ายปกครองอย่างเสียหาย ซึ่งผู้ที่ร่วมชุมนุมนั้น มีความต้องการให้รัฐบาลจัดการแก้ไข และให้เอาคนทำผิดมาลงโทษ ซึ่งผู้ร่วมชุมนุมนั้น ข้าฯ จำได้ว่า มีนายพิเชียร ลำบาจวรประเสริฐ, นายธงชัย วินิจกุล, นายสุธรรม แสงประทุม และหัวหน้ากลุ่มจากมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ด้วย ซึ่งเมื่อเลิกงานแล้ว การชุมนุมยังไม่เลิก ข้าฯ จึงกลับบ้าน

ต่อมาวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๑๙ เวลาประมาณ ๑๗.๐๐ น. ข้าฯ มาทำงานตามปกติ แต่เข้าประตูมหาวิทยาลัยไม่ได้ เพราะ[illegible]มหาวิทยาลัยสั่งปิด ข้าฯ มองทางประตูรั้วของมหาวิทยาลัยเข้าไป เห็นยังมีการคนถูกแขวนคออยู่ ซึ่งเมื่อข้าฯ เห็น ข่ายคนที่ถูกแขวนคอนั้น แต่งกายเป็น เครื่องแบบทหารชุดฝึก สีขี้ม้า สวมรองเท้าคอมแบท ซึ่งเมื่อข้าฯ เห็นใบหน้าปรากฏว่า เป็นรูปใบหน้าของ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช ซึ่งใกล้เคียงมาก ข้าฯ ตกใจ ไม่คิดว่าพวกนักศึกษาจะมีความคิด ถึงกับ[illegible]แต่งหน้าเป็นใบหน้าของ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช ซึ่ง ข้าฯ เกิดความไม่พอใจถือว่าเป็นการ ดูหมิ่นองค์รัชทายาท ซึ่งเป็นที่เคารพรักของประชาชนชาวไทย ซึ่ง ผู้ที่เห็นเหตุการณ์พร้อมกับข้าฯ ก็มีอาการแสดงความรู้สึก[illegible]เดือดพวกนักศึกษาที่กระทำการดังกล่าว หลังจากนั้น ข้าฯ ก็กลับบ้าน และไม่ได้กลับไปที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อีกเลย

ครั้นต่อมาวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ เมื่อข้าฯ ตื่นนอนได้ทราบเหตุการณ์ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่า พวกนักศึกษา ได้เกิดต่อสู้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจทหาร และมีการล้มตายบาดเจ็บ ซึ่ง ข้าฯ ก็ไม่ได้ไปที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และคอยสดับตรับฟังข่าว ทางวิทยุ จนกระทั่งค่ำวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ ปรากฏว่า คณะทหารได้เข้ายึดอำนาจการปกครองแผ่นดิน ตั้งเป็นคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ซึ่งมีการจับกุมพวกนักศึกษา กับประชาชนที่ไปร่วมชุมนุมในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไปดำเนินคดีเป็นจำนวนมาก และเหตุการณ์ทางมหาวิทยาลัยได้สงบลง

ในการที่พวกนักศึกษาหัวฝ่ายซ้าย กับอาจารย์หัวฝ่ายซ้าย มีพฤติการณ์ที่ก่อให้เกิดความปั่นป่วน ขึ้นภายในบ้านเมือง โดยมีการเปิดอภิปรายชุมนุม และ โจมตีการปฏิบัติงานของรัฐบาล และเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมือง นั้น ก็โดยมีความประสงค์จะให้มีการ เปลี่ยนการปกครองบ้านเมืองจาก

ค ร 15

ระบอบประชาธิปไตย ไปสู่การปกครองในระบอบคอมมิวนิสต์ และก่อให้เกิดความปั่นป่วนกระด้างกระเ
เดือนในหมู่ประชาชน จนเกิดความไม่สงบสุขขึ้นในบ้านเมือง เป็นความจริง

อ่านให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง

(ลงชื่อ) [illegible] พยาน

(ลงชื่อ) พ.ต.อ. [illegible] สอบสวน

(ลงชื่อ) ร.ต.อ. [illegible] สอบสวน/พิมพ์/อ่าน